

שניות דרבי חייא

<i>שניה</i>	<i>ביאור</i>	<i>אם אין הפסק</i>
1 שלישי שבבנו	בת בנו – ערוה ← בת בן בנו – שניה	גם <u>בת בן בן בנו</u> אסורה וכן הלאה
2 שלישי שבבתו	בת בתו – ערוה ← בת בן בתו - שניה	גם <u>בת בן בן בתו</u> אסורה וכן הלאה
3 שלישי שבבן אשתו	בת בנה של אשתו – ערוה ← בת בן בנה של אשתו – שניה	גם <u>בת בן בן בנה של אשתו</u> אסורה וכן הלאה
4 שלישי שבבת אשתו	בת בתה של אשתו – ערוה ← בת בן בתה של אשתו – שניה	גם <u>בת בן בן בתה של אשתו</u> אסורה וכן הלאה
5 רביעי שבחמיו	אם חמיו – ערוה ← אם אם חמיו – שניה	גם <u>אם אם אם חמיו</u> אסורה וכן הלאה
6 רביעי שבחמותו	אם חמותו – ערוה ← אם אם חמותו - שניה	גם <u>אם אם אם חמותו</u> אסורה וכן הלאה

מי שיש לו בן מכל מקום - פוטר אשת אביו מן היבום

מהר"ף גי'א

נ"ב שמעתי בשם הגאון מהר"ץ ז"ל אבד"ק ברלין דמזה הטעם בטלו היום מצות יבום אע"ג דהלכה דחליצה במקום יבום לאו מצוה היא. בכ"ז בזמן אחרון דלא אכשר דרא ואולי יש להאח שמת בן מכל מקום. ובכה"ג פוגע באיסור אשת אח. וטעם זה אמת וראוי לפרסמו.

מילתא דאתיא בק"ו טרח וכתב לה קרא

ר' צבי אלימלך מדינא (בני יוסף, מאמרי אגרי, מאמרי י)

תלמוד שלנו תמצא בו כמה פעמים מלתא דאתיא בק"ו וחומר טרח וכתב לה קרא ולמה בזאת ולמה לא מצינו כזאת בשאר המדות הי"ג שבתורה לומר מלתא דאתיא בג"ש ובבנין אב וכיוצא טרח וכתב לה קרא (הגם שהר"ן ז"ל דחק לפעמים מחמת הכרח איזה קושי לומר מלתא דאתיא בג"ש טרח וכו'. אבל לא מצינו בש"ס בפ"י רק מדת ק"ו) ומהראוי להבין למה ישתנה בזה מדת הק"ו מכל המדות. וגם טורח זה למה לנו גם במדת הק"ו ונ"ל דהנה כל המדות אינם ע"פ שכל אנושי רק מקובלים בתורה ומדת ק"ו בלבד הוא ג"כ ע"פ השכל ובכדי שנדע שהתורה הוא למעלה מן השכל והוא רצונו ית"ש ואין להשתמש בחקירות אנושיית בדרכי התורה ע"כ מלתא דאתיא בק"ו (שהוא שכל אנושי) טרח וכתב קרא מן התורה. וכיון שנכתב הדבר בתורה הרי הוא למעלה מן השכל.